

۲۰۱۶/۱۱/۱۱

۸ صبح

در سفارت افغانستان در پاریس چه می‌گذرد؟

مدتی است که بحث دیپلمات‌های افغانستان مقیم غرب سر زبان‌ها افتاده است. بسیاری‌ها انتقادات سختی از بی‌کفایتی دولت در تنظیم و انتخاب دیپلمات‌های شایسته در غرب مطرح کرده‌اند. تعداد زیادی از این کارمندان، پس از پایان دوره کاری‌شان به وطن بر نمی‌گردند و پناهندگی سیاسی می‌گیرند. اما بحث این یادداشت، چیز دیگری است.

به اساس توافق بین دولت‌های افغانستان و فرانسه، کشور فرانسه خود را متعهد به ایجاد زمینه تحصیل برای جوانان ما می‌داند و از سال ۲۰۰۳ میلادی به این سو بیش از ۲۵۰ تن در این کشور تحصیل کرده‌اند. بیشتر این بورس‌ها مربوط به دوره ماستری بوده است و در کنار آن، تعدادی موفق به دریافت بورس دوره دکتورا نیز شده‌اند. تا این دم، سفارت و مرکز فرهنگی فرانسه در کابل و هم‌چنان اداره‌های دولتی فرانسه، کارهای خود را در بهترین حالت ممکن انجام داده‌اند و شرایط مناسبی برای محصلین ایجاد شده است.

بخش دیگر کار مربوط می‌شود به دولت افغانستان و به خصوص سفارت افغانستان مقیم پاریس که باید در هماهنگی با وزارت امور خارجه و تحصیلات عالی افغانستان، به امور محصلین رسیدگی کند. تا این زمان، بین سفارت افغانستان در پاریس و محصلین افغان مقیم فرانسه هیچ نوع تماسی برقرار نشده است؛ از زمان ورود به فرانسه و شروع تحصیل تا پایان تحصیل که مدت دو سال را در بر می‌گیرد، هیچ‌کسی از جانب سفارت به ما تماس نگرفته است. نه تنها در این دوره، بلکه در تمام این ۱۲ سال گذشته، سفارت حتی فهرستی ندارد که بفهمد چند نفر، در کدام شهرها، در چه رشته‌هایی، در کدام مقطع درس می‌خوانند. حتی نمی‌دانند که چند نفر به کشور خود برگشته‌اند و چند نفر در این کشور ماندنی شده‌اند و آیا همه توانسته‌اند موفقانه دوره تحصیل خود را به پایان برسانند یا خیر.

دو سال پیش یکی از جوانان در شهر مرسای (Marseille) به خودکشی دست زد. تا یک ماه پس از آن هم سفارت در جست و جو بود تا بتواند شهرت و هویت او را پیدا کند.

معلومات ما نشان می دهد که تنها بخش توزیع تذکره، تمدید پاسپورت و ثبت اسناد در سفارت فعال است و بس. بدون شک، سفارت افغانستان مقیم پاریس دست آوردها و پیشرفت‌هایی نیز داشته است که نا دیده گرفتن آن دور از انصاف است ولی در این مورد مشخص، دچار تنبلی و کم توجهی شدیدی است.

در تمام دنیا این قاعده است که اگر محصلین از کشور خود به کشور دیگری می روند، سفارت از آن ها استقبال می کند و محفلی تعارفی برای ایجاد رابطه و شناخت با ایشان می گیرد و از همان ابتداء تمام معلومات لازم را ثبت می کند. با وجود آن که دیپلومات های دولت افغانستان از تمام امکانات و مزایای زندگی در غرب برخوردارند اما تا به حال به خود زحمت نداده اند تا از پنجره های دفتر شان به بیرون نگاه کنند. کسی از خود نمی پرسد که آن ها آیا در قبال هموطنان شان در این کشور کدام مسؤولیتی دارند یا خیر. این در حالی است که در مجموع کارمندان سفارت، در بهترین و قیمتی ترین مناطق زندگی می کنند و پول این مصارف را دولت ما از دسترخوان مردم می پردازد. در هفته اخیر، یکی از محصلین دوره ماستری، به سفارت مراجعه کرد و ابتکار عمل را به دست گرفت تا بتواند به سفارت معلومات کامل در مورد محصلین بدهد و دیپلومات‌های ما را از خواب زمستانی بیدار کند. این چنین بی کفایتی و بی مسؤولیتی شرم آور و سزاوار سرزنش است.

هدف از نوشتن این یادداشت، انتقاد از بی کفایتی سفارت افغانستان مقیم پاریس بود و تمنی می رود که به میان آمدن اصلاحات نتیجه نهایی باشد. از مسؤولان دولتی تقاضا می گردد تا در این مورد با دقت بیشتر اقدام کنند و نه تنها در مورد ایجاد اصلاحات در سفارت افغانستان مقیم پاریس تلاش کنند بلکه سایر سفارت خانه ها را از نظر بگذارند.

عبداللہ مہدی

نماینده محصلین دوره ماستری در فرانسه

یکشنبه ۲۴ جوزا ۱۳۹۴